

Dirk-Jan en Mirjam Baarsen werken als leerkrachten en stafmedewerkers op BSC, een Engelstalige kostschool van WEC in Senegal voor kinderen van zendingen in West Afrika. De school vervult een cruciale rol voor zendingen in situaties waar goed onderwijs voor hun kinderen niet beschikbaar is.

School voor zedingskinderen: een strategische bediening

Hoeveel van onderstaande situaties zijn er nodig om je kind van school te willen halen?

- Je kind wordt geleerd dat goede cijfers het enige belangrijke is op school.
- Je kind wordt publiekelijk vernederd als het fouten maakt of op een voetstuk geplaatst als het goede cijfers haalt.
- Je kind krijgt een tik op de vingers (of erger...) als het een fout maakt.
- De leerkracht wordt geleerd dat alleen met lijfstraffen een klas stilgehouden kan worden.
- Er zitten 50-100 kinderen in een klas.
- Er is geen extra aandacht voor een kind dat de taal nog niet kent (zoals Nederlandstalige kinderen).
- Sommige kinderen kunnen amper lezen en schrijven als ze van school af komen.
- Een kind gaat om 7 uur 's ochtends naar school en komt 's avonds om 7 uur weer thuis.

Dit zijn enkele van de beweegredenen waarom sommige kinderen 32 weken per jaar bij ons op BCS wonen (3 trimesters

van 10-11 weken met elke keer minimaal 4 weken vakantie). Naast kinderen die gewoon met de auto naar school gebracht worden (in een straal van 50 km), is de helft van onze leerlingen in de kost. Hun ouders wonen in Senegal of andere West-Afrikaanse landen.

Soms kiezen ouders voor een algemene internationale school bij hen in de buurt, maar de kosten daarvan (10-20.000 euro per kind/jaar) zijn meestal te hoog voor zendingen die van giften leven. Sommigen kiezen voor thuischoling, zeker voor de basisschool. Maar het hebben van gelijkwaardige vriendschappen, zeker voor tieners, is heel belangrijk. Sociaal isolement is iets dat veel voorkomt.

Een kostschool is niet een optie voor elk kind en ook niet voor elke ouder. Ten eerste is er leeftijd: tegenwoordig moeten kinderen minimaal 10-12 jaar oud zijn. Kinderen moeten een zekere mate van zelfstandigheid hebben (bijv. persoonlijke hygiëne). Kinderen moeten zich kunnen

uiten als er iets is. Dat betekent niet alleen dat het genoeg Engels moet kunnen spreken, maar ook dat het kind durft te spreken over emoties, pijn(tjes), moeiten etc.

In een grote groep zijn er altijd meer regels nodig dan voor een kleine groep. Als een kind moeite heeft met regels dan is het er niet klaar voor (vaak juist oudere tieners). Ons verlangen is dat een kind op BCS lichamelijk, academisch, emotioneel en geestelijk datgene ontvangt dat hij/zij nodig heeft.

Door Dirk-Jan en Mirjam Baarsen

Colofon

No. 3, Jul. - Sept. 2019. jaargang 57.

WEC Nieuws is een kwartaaluitgave van St. WEC Nederland
Waalstraat 40
8303 DH Emmeloord

Directie: Silvian en Thamar Hamstra en Kezia Schoonveld

Eindredactie: Hans Frinsel

Giften met aangegeven bestemming worden, zonder aftrek van onkosten, aan het betreffende zendelingenproject overgemaakt. Het is mogelijk St. WEC Nederland testamentair te gedenken.

Bankrekening St. WEC Nederland:
IBAN NL 98 ABNA 0426 839 536.
Incassant nummer is
NL12ZZZ564954390000.

ANBI registratie St. WEC Nederland:
no. 852153958.

Telefoon: (0527) 616 521
Mail: info@wec-nederland.org
Internet: www.wec-nederland.org
Facebook: WECNederland

Nieuws

WEC Nederland
Passion for Mission

Zedingskinderen

Door Kezia Schoonveld

“We gaan eten!” roept moeder. “O leuk, wat gaan we eten?” “Nee, jij niet. Jij gaat nu naar je eigen huis en wij gaan hier eten.” Wat voelde Inge zich afgewezen.

Waar zij opgroeide in Azië speelde ze altijd bij vriendjes en vriendinnetjes. Als het eten klaargemaakt was, ging iedereen samen eten, of je nu bij het gezin hoorde of niet. Altijd gezellig. Nu woont ze in het koude en kille Nederland. Als ze bij een vriendinnetje wil spelen na schooltijd, moet ze eerst een afspraak maken, via de moeders. Wat een gedoe. En dan ben je lekker aan het spelen en mag je niet eens mee-eten! Je wordt gewoon weggestuurd. Wat ongestuurd is dit land!

Kinderen die opgroeien in een ander land voelen zich een vreemde als ze hier in Nederland komen. Dat zie je niet aan de buitenkant: ze zien er Nederlands uit, praten Nederlands. En toch zijn ze van binnen een vreemdeling. Ze zijn opgegroeid in andere cultuur dan hun ouders. Ze horen niet helemaal bij de cultuur van het land waar ze wonen, maar ook niet bij die van hun ouders. Ze voelen zich het meest thuis bij anderen die dezelfde ervaring delen, en vormen zo hun eigen derde cultuur. Daarom worden ze ook wel ‘third culture kids’ (TCK’s) genoemd. Ze groeien op in een cultuur, waar mensen belangrijker zijn dan tijd. Ik hoorde eens een mission kid (kind van zendingen) zeggen: “Het lijkt wel of iedereen hier in Nederland haast heeft, zelfs in de kerk! Als de dominee de zegen gaat uitspreken, doen mensen hun jassen al aan en staan klaar om de kerk uit te rennen, zodra het ‘amen’ is uitgesproken.”

Als ouders teruggaan naar hun thuisland, gaan de kinderen naar een vreemd land. De ouders keren terug naar hun vertrouwde woonomgeving, cultuur, familie en vrienden. Maar voor de kinderen is alles nieuw en anders. Ze weten niet wat ‘normaal’ is. Pas als het verlof over is en het gezin teruggaat naar het veld, gaan de kinderen naar huis.

Mission kids verhuizen vaak. Onze zoon vierde zijn eerste verjaardag

in Schotland, zijn tweede in Nederland, zijn derde in Engeland, en zijn vierde in Ghana. Als ze zelf niet verhuizen, doen hun vrienden (andere TCK’s) dat wel. Ze moeten dus heel vaak afscheid nemen. Daarom leren we de kinderen hoe ze dat op een goede manier kunnen doen. Ouders zijn ooit zending-af, maar TCK’s blijven altijd TCK’s, hun leven lang.

Ze voelen zich overal en nergens thuis. Ze passen zich makkelijk aan, houden vaak van reizen, leggen makkelijk contact met mensen van andere

culturen. En hun kennis van meerdere talen en culturen, vormt een voordeel in een wereld steeds globaler wordt.

Bij WEC bereiden we ouders en kinderen voor op deze grote veranderingen in hun leven. Ook bidden we regelmatig voor de kinderen, dat ze de veranderingen goed verwerken, fijne (nieuwe) vriendschappen krijgen en mogen weten dat ze bij God een eeuwig thuis mogen hebben.

Bid u met ons mee?

Durf jij het aan?

Voor het komende schooljaar is BCS Senegal op zoek naar

Leerkrachten voor basis- en voortgezet onderwijs

en een **Helper/Leerkracht** die Nederlandse les kan geven aan de negen Nederlandse kinderen (7 tot 14 jaar) op de school. Deze kinderen krijgen drie tot vier uur per week in kleine groepjes (2 of 3) les in Nederlandse taal en cultuur, naast het gewone schoolprogramma.

Misschien ene goede invulling voor een **tussenjaar**? Het is een unieke kans om kennis te maken met zendingswerk en leven in een andere cultuur.

Voor meer informatie zie <https://www.bcs-senegal.org/> en kijk op tab blad ‘Join Us’
Of bel met WEC Nederland 0527-616521.

Welkom op school in Spanje

Alke en Nellie van Veelen en hun twee kinderen, Jonathan (8) en Mirthe (6) wonen en werken in Spanje. Wat betekent dat voor de kinderen en hun scholing?

In september 2015 kwamen wij in Spanje aan en Jonathan, die toen vijf was, ging direct naar een lokale school zonder dat hij een woord Spaans sprak.

Gelukkig mochten we hem tot bij de deur brengen, want gewoonlijk werd je als ouder niet op het schoolplein toegelaten.

Hij kreeg een heel aardige juf die goed met de situatie om kon gaan. In Spanje gaan kinderen vanaf hun derde naar school. Ze volgen dan eerst drie jaar kleuterschool en als ze zes worden gaan ze naar de 'echte' basisschool, de 'primaria'. Toen Mirthe ook naar school mocht, praatten ze thuis gelijk Spaans met elkaar. Dit jaar gaat ze na de zomervakantie ook naar de primaria. Ze ziet er naar uit. Ze kan al lezen en rekenen en heeft veel zin in huiswerk!

Ze gaan naar een publieke school en dat is gratis. Wel moet je zakdoeken, snoetendoekjes, tot en met verf allemaal zelf kopen. Schoolboeken en toebehoren kosten zo'n €200 per jaar. Ook schooluitjes moet je apart betalen.

Ouders komen de school niet zomaar in. Er staat een groot hek omheen en je moet bij de voordeur aanbellen. Als je een gesprek wilt met de onderwijzer, geef je een briefje mee aan je kind (die het hopelijk niet kwijtraakt of vergeet!).

Het onderwijs doet wat ouderwets aan en is het best te vergelijken met 25 jaar geleden in Nederland. Jonathan heeft veel huiswerk en moet vooral veel 'stampen'. Zijn vakken zijn wiskunde, taal, Engels, biologie, maatschappijleer, Asturische cultuur, waarden en normen, en gym. Er wordt veel geëist van het kind. Als je goed bent in taal en rekenen ga je over. Ze moeten huiswerk opschrijven in hun agenda en hebben elke week één of twee examens. Ze moeten botten en spieren van het menselijk lichaam weten. (Maar Jonathan weet wel waar je 'esternocleidomastoideo' zit. En jij?) Dat is een uitdaging voor de woordenschat van ons allemaal en wij studeren met Jonathan mee!

Jonathan is leergierig maar ook speels en actief. Als de meester steeds hamert en negatief commentaar geeft, omdat hij zijn boek vergeten is of de zeep en daarom niet

Door Alke en Nellie van Veelen

mee mag doen met de gym, dan wordt dat wel eens te veel. We horen veel ouders klagen over het onderwijssysteem en het gebrek aan kindgerichtheid en creativiteit. Daar staan andere zaken tegenover. Er zijn veel buitenschoolse activiteiten, zoals sport, Engels, muziek, etc. En in de drie maanden durende vakantie zijn er allerlei activiteiten en organiseren musea leuke activiteiten waar je kinderen gratis voor op kunt geven.

Hoe is het om met opgroeiende kinderen naar een ander land met een vreemde cultuur te gaan? Dat brengt grote uitdagingen met zich mee.

Door Laura

De uitdagingen van thuisonderwijs in een vreemd land

Kinderen ontwikkelen zich, ze leren omgaan met lastige situaties en leren zich aan te passen aan de wereld om hen heen. Het leven in een ander land dan waar je geboren bent, brengt heel nieuwe uitdagingen met zich mee en kan juist positieve invloed hebben op het kind.

Het afgelopen jaar heb ik geholpen in het thuisonderwijs aan kinderen in een gezin dat werkt in een land met een niet-westerse cultuur. Tijdens dit jaar heb ik ervaren dat kinderen die opgroeien in zo'n situatie zich makkelijker inleven in en aanpassen aan mensen die anders denken en uit een andere cultuur komen. Dat is in deze tijd van groot belang.

De kinderen zien verschillende culturen en leren dat andere manieren van leven niet per definitie goed of fout zijn, maar gewoon anders. Het lastige voor een kind in deze situatie kan zijn dat het zich niet op z'n plek voelt in Nederland, maar

zich ook niet helemaal thuis voelt in het gastland. Hij of zij zal sneller vragen gaan stellen als 'wie ben ik?' en 'waar kom ik vandaan?' Door thuisonderwijs te geven in het Nederlands houdt een kind toch binding met Nederland. Dat is een voordeel op het moment dat het teruggaat (of moet) naar het moederland en zeker als het daar vervolgonderwijs gaat volgen.

Thuisonderwijs vraagt veel toewijding van de ouders. Het kost tijd en energie, maar daar staat tegenover dat de ouders intensief betrokken zijn bij ontwikkeling van hun kinderen. Daardoor leren ze hun kinderen goed kennen en weten ze goed wat hun behoeften zijn.

Wat ik als heel positief ervaren heb in het thuisonderwijs, is dat je lesgeeft aan een heel klein groepje, waardoor ieder kind veel gerichte aandacht krijgt. Je merkt vrijwel direct of een kind de uitleg snapt of

niet en je kunt veel specifieker op de lesstof ingaan. In een klas met twintig of dertig kinderen is dat veel minder makkelijk.

Tegelijkertijd heeft het kleine aantal kinderen in het thuisonderwijs ook z'n eigen uitdagingen. Alles wat een kind doet of niet doet, wordt gezien en kan gecorrigeerd worden, terwijl in de grote klas het kind zo nu en dan even op zijn stoel kan wiebelen zonder dat iemand er iets van zegt. Ook is het voor een kind in de thuisonderwijssituatie niet echt mogelijk om zich 'op school' te spiegelen aan leeftijdsgenoten. Ouders moeten er daarom voor zorgen dat hun kinderen toch leeftijdsgenootjes vinden om mee te spelen.

De Kogi's van de Amazone

Oorspronkelijk leefden er veel verschillende volkeren langs de rivieren in het ondoordringbare Amazone oerwoud, maar sinds de zestiende eeuw zijn 90% van deze mensen verdwenen door de invasie van Europeanen. De overgebleven volken leven dieper in het oerwoud.

De Kogi's zijn een volk dat diep in bergen van Sierra Nevada de Santa Marta van Colombia woont. De 20.000 Kogi's zijn heel

erg afgestemd op de natuur en geloven dat zij bestaan om voor de wereld te zorgen. Ze leven in ronde hutten van steen en leem en verbouwen koffie en suiker.

Slechts 1,6% is Christen en zij kunnen rekenen op vervolging van hun sterk animistische stamgenoten. De overheid werkt evangelisatie onder zulke geïsoleerde van stammen tegen.

Bid

- dat christenen zullen getuigen en stamgenoten tot Christus leiden
- dat de overheid evangelisatie van bevolkingsgroepen in de Amazone zal toestaan
- dat de gemeente gestalte mag krijgen onder dit volk.

Bronnen: <https://www.mnnonline.org/news/southern-baptists-pray-for-the-unreached-peoples-of-the-amazon-basin/>

WEC Open dag

Zaterdag 5 oktober is onze jaarlijkse open dag, deze keer in het westen van het land, Capelle aan de IJssel.

Het thema is 'Mission in motion'. Gods missie gaat door in een veranderende wereld! Wat betekent dat voor WEC als zendingsorganisatie en voor ons als christenen? We willen graag met de kerken de handen in een slaan om de onbereikten in Nederland en de wereld te bereiken met het evangelie en we hopen dat deze dag daartoe mag bijdragen. Het belooft een mooi programma te worden. Iedereen die meer wil leren van het werken met andere culturen in Nederland of over de grens zal veel kunnen opsteken. Ook de muziek wordt internationaal. De spreker is al bekend maar houden we nog even geheim. We gaan van onze werkers horen, we bidden en danken en er zullen verschillende workshops worden verzorgd.

Het wordt een dag waarin we met kerken, TFC's, bidders, en iedereen met een hart voor zending, samen Gods werk vieren en worden toegerust. Ook voor kinderen hebben we een mooi programma. Dit mag je niet missen!

Dus schrijf het alvast in je agenda en houd deze dag vrij. Houd onze facebook pagina in de gaten voor meer details.

